

Sygn. akt: I Ns 365/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Cichocki
-----------------	------------------------

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz
--------------	---

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2022 r. w Kętrzynie na rozprawie

sprawy z wniosku A. P.

z udziałem P. P.

o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z innym członkiem rodziny dotkniętym przemocą

postanawia:

1. zobowiązać P. P. do opuszczenia lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w B. oraz jego bezpośredniego otoczenia na odległość nie mniejszą niż 50 metrów;
2. zakazać uczestnikowi P. P. zbliżania się do lokalu mieszkalnego, opisanego w pkt 1 i bezpośredniego otoczenia tego lokalu na odległość mniejszą niż 50 metrów ;
3. stwierdzić że postanowienie w pkt 1 i 2 jest wykonalne z chwila ogłoszenia;
4. zasądzić od uczestnika P. P. na rzecz wnioskodawczynie A. P. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt INs 365/21

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie A. P. wniosła o zobowiązanie uczestnika do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i zakazanie mu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia. Podniosła, że uczestnik znęcał się psychicznie i fizycznie nad wnioskodawczynią i małoletnią córką. Aktualnie toczy się postępowanie przygotowawcze w tej sprawie prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Kętrzynie. W dniu 15.11.2021r. miała miejsce ostatnia interwencja Policji na skutek tego, że pijany uczestnik pobił wnioskodawczynię, wskutek tego otrzymał nakaz opuszczenia mieszkania i zakaz zbliżania się na odległość mniejszą niż 50 metrów. Wskazała, że uczestnik jest agresywny, pobił ją, groził śmiercią, nadużywa alkoholu i nie kontroluje swojego zachowania.

Uczestnik P. P. wniósł o oddalenie wniosku jako bezpodstawnego. Wskazał, że żona z premedytacją ukuła plan pozbycia się go z domu. W ocenie uczestnika, ma kochanka lub jest pod silnym wpływem swojej rodziny. W jego ocenie

przeżywają kryzys małżeński, przez kilka dni żona zbliżyła się do niego, ale pod wpływem członków swojej rodziny, to ona zaczyna się awanturować. Od 7 lat prowadzi sklep w B. i łoży na utrzymanie rodziny. Żona nigdzie nie pracuje, całymi dniami siedzi w domu i knuje z siostrami jak się go pozbyć, godzinami rozmawia przez telefon. Z uwagi na wszczynanie awantur przez żonę, zaczął ją nagrywać. Żona stała się złośliwa, postępuje w sposób absurdalny, krzyczy bez powodu, wyzywa uczestnika, używa wulgaryzmów. Wg uczestnika to on w domu gotuje i sprząta, żona ma depresję albo jakieś zaburzenia, jest niekonsekwentna i nieprzewidywalna. Zaprzeczył by był agresywny lub niebezpieczny. Zaczął terapię psychiatryczną z powodu depresji. Od listopada nie pije w ogóle alkoholu. Ponadto żona zabrała mu w święta z portfela 2000 zł a wcześniej wzięła z domu i kont bankowych firmy około 20 000 zł. Podniósł, że nie został wobec niego skierowany akt oskarżenia, żona celowo założyła mu niebieską kartę. Po 124 dniach wrócił do domu i stroni od konfliktów. Jego zachowanie jest poprawne.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony zamieszkują w B. przy ul. (...). Wnioskodawczyni A. P. jest żoną uczestnika P. P.. Strony mają jedną córkę W. P., która ma aktualnie 15 lat.

(bezsporne)

Uczestnik P. P. od kilku lat nadużywa alkoholu, pije ciągami z kilkudniowymi przerwami.

(d.: zeznania świadków: W. P. – k. 73-73v, J. G. – k. 73v, Z. P. – k. 73v-74, S. K. – k. 75, A. B. – k. 75-75v, W. S. – k. 75v, zeznania wnioskodawczyni – k. 74-74v)

Po spożyciu alkoholu staje się agresywny w stosunku do żony, wyzywa ją słowami obraźliwymi, w tym wulgarnymi, szarpie i straszy. W dniu 15.11.2021r., kiedy A. P. zastępowała uczestnika w sklepie, ten znajdując się pod wpływem alkoholu, przyszedł do sklepu i wygonił ją z niego. W trakcie tego zdarzenia doszło do szarpaniny między stronami w wyniku, której wnioskodawczyni doznała obrażeń w postaci wybroczyny krwawej w okolicy nadłopatkowej prawej oraz bolesności kręgosłupa na poziomie C6/TH2.

(zeznania świadków: W. P. – k. 73-73v, S. K. – k. 75, A. B. – k. 75-75v, W. S. – k. 75v, zeznania wnioskodawczyni – k. 74-74v, protokół oględzin lekarskich – k. 79-81)

Zdarzenie zostało zgłoszone na Policję. W wyniku tego wnioskodawczyni złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez uczestnika przestępstwa znęcania się nad rodziną. Uczestnikowi została założona Niebieska Karta, ponadto zastosowano wobec niego policyjny nakaz opuszczenia miejsca zamieszkania i zbliżania się do niego w trybie art. 15aa ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 z późn. zm.).

(d.: bezsporne)

W dniu 29.11.2021r. uczestnik powrócił do miejsca zamieszkania. Usiłował przeprosić żonę, ale ta nie przyjęła przeprosin i wraz z członkami swojej rodziny nie chciała go wpuścić, została również wezwana Policja na interwencję. Po powrocie uczestnika do domu w dalszym ciągu dochodzi do awantur pomiędzy małżonkami. Stroną atakująca jest uczestnik. Uczestnik także bez wiedzy wnioskodawczyni i córki zaczął nagrywać dyktafonem ich rozmowy telefoniczne, co zostało odkryte przez wnioskodawczynię w dniu 25.12.2022r. W dniu 30.12.2021r. miała miejsce kolejna awantura pomiędzy wnioskodawczynią i uczestnikiem, w wyniku, której wnioskodawczyni uciekła do sąsiadów.

(d.: zeznania świadków: W. P. – k. 73-73v, S. K. – k. 75, A. B. – k. 75-75v, W. S. – k. 75v, zeznania wnioskodawczyni – k. 74-74v)

W Prokuraturze Rejonowej w Kętrzynie za sygn.. akt (...) prowadzone jest postępowanie przygotowawcze w sprawie popełnienia przez uczestnika czynu z art. 207 k.k. Postępowanie jest w toku, na etapie przed przedstawieniem zarzutów.

(d.: bezsporne, akta PR (...))

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wnioski są zasadne.

Stosownie do art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie w sposób dostateczny wykazało, iż zachowania uczestnika wobec wnioskodawczynie i pozostałych członków rodziny spełniają przesłanki stosowania przemocy w rodzinie w rozumieniu w/w przepisu ustawy.

Z zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że uczestnik nadużywał alkoholu w zasadzie w sposób ciągły z kilkudniowymi przerwami. Okoliczność ta wynika z zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków, w tym również świadków wskazanych przez uczestnika. Istotne jest, iż nawet uczestnik sam tej okoliczności nie zaprzecza. W jego ocenie, kiedy on jest pod wpływem alkoholu, to wtedy wnioskodawczynie staje się wobec niego agresywna. Natomiast wbrew jego twierdzeniom, z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że po spożyciu alkoholu to uczestnik staje się agresywny i w tym stanie dopuszcza się w stosunku do żony różnych zachowań agresywnych, kopania, szarpania, wyganiania z mieszkania i sklepu czy też wyzywania słowami obraźliwymi i wulgarnymi. W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom, przesłuchanej w charakterze świadka, córki stron W. P.. W ocenie Sądu, zeznania te były szczere i spontaniczne. Nie można świadkowi postawić zarzutu, jakoby została ona nakłoniona do złożenia zeznań określonej treści, niekorzystanej dla uczestnika. Z zeznań tych wynika, że pod wpływem alkoholu uczestnik staje się agresywny w stosunku do wnioskodawczynie, zabiera im rzeczy, prowokuje, grozi wnioskodawczynie, natomiast w stosunku do córki stosuje presję psychiczną by wykazać, że to postępowanie wnioskodawczynie jest niewłaściwe i nie ma powodu by kierować do niego pretensje. Z zeznaniami W. P. korelują również zeznania świadków S. K., W. S. i A. B.. W ocenie Sądu, również zeznania tych świadków należy ocenić jako szczere i zgodne z prawdą. Świadczy o tym w szczególności nie ukrywanie faktów dla nich niewygodnych, jak ich własna sytuacja rodzinna czy konflikty z uczestnikiem. Zdaniem Sądu, brak również powodu by odmówić wiary zeznaniom świadka W. S. z uwagi na konflikt uczestnika z jej rodziną. Okoliczność ta sama w sobie nie oznacza, że fakty przytoczone przez świadka, jako przez niego zaobserwowane, są nieprawdziwe lub nie miały miejsca. Świadek nie ukrywa przy tym ani zaistnienia konfliktu z uczestnikiem ani też jego przyczyn i okoliczności. Zeznania te zostały zatem ocenione jako wiarygodne, mając na uwadze, iż są zgodne z zeznaniami innych świadków, którym sąd dał wiarę. Na tej podstawie Sąd dał wiarę również zeznaniom wnioskodawczynie A. P., które okazały się zgodne z zeznaniami innych świadków jak też zyskały potwierdzenie w dokumentach w postaci protokołu oględzin lekarskich.

Z kolei z zeznań świadków wskazanych przez uczestnika: J. G. i Z. P. wynika, że nie byli oni świadkami negatywnych zachowań uczestnika wobec żony i córki. Nie negowali jednak, że uczestnik nadużywa alkoholu, co jest powodem problemów w rodzinie i na co wnioskodawczynie przestała się godzić. Jednocześnie wg nich, intencją przekazywania im negatywnych informacji o uczestniku przez wnioskodawczynie jest chęć skłócenia go z rodziną. Z kolei z zeznań Z. P. wynika, że próbował łagodzić konflikty pomiędzy małżonkami, ale podejmowane przez niego działania nie były skuteczne. Stąd, w ocenie Sądu, zeznania te nie stanowią dowodu, iż ze strony uczestnika nie miały miejsca zachowania agresywne w stosunku do wnioskodawczynie, a są jedynie, motywowaną solidarnością rodzinną, próbą ukazania, że nie tylko uczestnik jest im winien, ale również wnioskodawczynie, która go nie rozumie, nie chce mu pomóc czy zaniedbuje obowiązki domowe.

Z okoliczności sprawy, w szczególności zeznań świadków, którym Sąd dał wiarę wynika, że zachowania agresywne nie ustały pomimo policyjnego zakazu nałożonego na uczestnika i miały miejsce również po jego powrocie do domu po utracie mocy przez zakaz.

Mając to na uwadze, w ocenie Sądu, należy stwierdzić, iż ze strony uczestnika w stosunku do wnioskodawczynie miały i mają miejsce zachowania o charakterze przemocy w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), takie jak przemoc fizyczna, naruszanie nietykalności cielesnej, naruszanie godności i dóbr osobistych wnioskodawczynie przez kierowanie w jej kierunku wyzwisk, wypowiadanie gróźb czy też nękanie psychiczne m.in. w postaci nagrywania przez uczestnika żony i córki. Przy czym, jak wynika z przedłożonych przez uczestnika stenogramów nagrań, nie były to nagrania rozmów z uczestnikiem i zachowań w stosunku do niego, ale nagrania uzyskanych bez zgody ich uczestników rozmów telefonicznych żony i córki z innymi osobami, w tym członkami rodziny wnioskodawczynie. Podkreślenia wymaga, że podstępne nagrywanie prywatnych rozmów wnioskodawczynie godzi w konstytucyjną zasadę swobody i ochrony komunikowania się wyrażoną w art. 49 konstytucji RP oraz chronioną dyspozycją art. 267§3 k.k..

Sąd oddalił przy tym wniosek dowodowy uczestnika o dopuszczenie dowodu z przedłożonych przez niego nagrań. Miał przy tym na uwadze, że uczestnik nie był uczestnikiem rozmów, których nagrania przedłożył. Z przedłożonych przez niego stenogramów wynika, że były to nagrania rozmów wnioskodawczynie i córki stron z innymi niż uczestnik osobami. Nagrania te zostały uzyskane bez wiedzy i zgody wnioskodawczynie. W szczególności za taką wiedzę oraz zgodę nie może być uważane ewentualne kierowanie przez uczestnika gróźb do żony i córki, że "będzie je nagrywał". Stosownie do powołanego art. 49 konstytucji RP, ochronie podlega wolność i tajemnica komunikowania się, a naruszenie jej penalizowane jest m.in. w art. 267§3 k.k. Stąd uzyskane w ten sposób dowody w postaci nagrań należy uznać za uzyskane sposób sprzeczny z prawem i w wyniku czynu zabronionego. Mając to na uwadze, Sąd pominął wniosek uczestnika o dopuszczenie dowodu z przedłożonych nagrań.

Sąd pominął także wniosek uczestnika o przesłuchanie świadka U. R., albowiem uczestnik nie uzupełnił braków tego wniosku, tj. nie wskazał adresu świadka ani nie określił dokładnie faktów, na które wskazany świadek ma zostać przesłuchana.

Stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta tą przemocą może żądać, aby sąd, właściwy według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11) o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał go do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności w sprawie zaistniały przesłanki do zobowiązania uczestnika do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia oraz zakazania zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia na podstawie powołanego przepisu. Podkreślenia przy tym wymaga, że podstawą do orzeczenia powyższych nakazów i zakazów może być już jednorazowe zachowanie wypełniające przesłanki uznania za przemoc w rodzinie. Z okoliczności sprawy wynika natomiast, że zachowania uczestnika nie miały charakteru incydentalnego.

Mając to na uwadze Sąd uwzględnił wniosek orzekając stosownie do art. 560⁷§1 i 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520§3 k.p.c., obciążając uczestnika obowiązkiem zwrotu wnioskodawczynie poniesionej przez nią opłaty od wniosku.

Tu wklejamu tekst